

PRZENAJĘCIE (6) *sb n*

Pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne, końcowe e z tekstów nieoznaczających é.

sg G przenajęcia (2). ◊ A przenajęci(e) (2). ◊ I przenajęci(e)m (1) RejZwierc, przenajećim (1) SeklKat.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. przenająć.

Przekupstwo (6) :

przenajęcie czyje [= kto został przenajęty] [w tym: G sb (3), pron poss (1)] (4): Znowu lie zebrał [Kiejstut] ná Krzyżowniki/ porázon od nich/ á od Komendatorá z Bártenfteynu poiman drugi raz/ też rychło přes przenaięćie łtrożow vćiekł. BielKron 376v, 325. Cf Wyrażenie przyimkowe.

W połączeniach szeregowych (2): Grzełą przełożeny y wlfyfcy pólpolicie/ ktorzy phalfziwą przifięgą/ niesprawiedliwe/ [! zbędny przecinek] zapyfy/ lifty/ potwarzą/ omową/ zawyfczą/ domyflēm/ podeyrzenym/ naprawą/ przenaięczym/ flkazanym/ flulbrifem falzywym flwiatczą przeciw bliznemu flwemu. SeklKat M2v; RejZwierc 76.

W przeciwstawieniu: »moc ... przenajęcie« (1): Bo s tego przychodziły ony frogie walki/ dziwne mordy/ iádowithe krwie rozlania/ naiázdy/ truciny/ dziwne flmierći/ frogie onych pięknych á flawnych miał zburzenie/ bo iefli nie mocą tedy chytrofcią/ ogniem/ ábo iákim przenaięciem. RejZwierc 76.

Wyrażenie przyimkowe: »z przenajęcia [czyjego]« (2): w onym oblężeniu otrul go [Henryka VII] mnich zakonu Dominikow w Bożym ciele gdy ie przyjmował od niego/ á to s przenaięcia Florentfkich. BielKron 185v, 316v.

Cf PRZENAJAĆ